

O Dwemerech, díl I

Jejich architektura a civilizace

napsal Thelwe Ghelein, učenec

V hlubokých halách daleko od lidí,
pod horou Rudou národ světlu skrytý.
Mysl a kámen zručně se proplétá,
hrdost trpaslíků v kameni zakutá.

Átrání po tajemné historii Dwemerů a jejich záhadném zmizení je mou celoživotní vášní. Tímto textem se chci podělit o svá zjištění a závěry, založené na osmdesáti letech studia jejich podivuhodných archeologických pozůstatků.

Migrace hlubinných elfů z jejich rodného Dwemmerethu, zvaného nyní Morrowind, je obecně přijímaným faktem. Opírá se o historické záznamy, konkrétně o zmínku o odmítnutí klanu Rourkenů připojit se ke králi Dumakovi při zakládání První rady a jeho následné vyhnání do Hammerfellu. I architektonické doklady jsou dosti pádné, neboť stavitelské zvyky a metody trpaslíků se postupně měnily a přizpůsobovaly, ač pomalu a nenápadně. Jsem toho názoru, že některé z těchto změn jsou dány jak estetickými a slohovými důvody, tak důvody praktickými.

Tradiční názory tvrdí, že nejrozšířenější ze své rasy byli Dwemeři z Vvardenfellu. Na základě svých vykopávek ve Skyrimu, Morrowindu a Vysoké skále jsem však začal pochybovat, zda tomu tak skutečně bylo. Ačkoliv je krajina Vvardenfellu téměř poseta trpasličími rozvalinami, liší se architektura těchto ruin velmi výrazně od většiny těch, které jsem viděl jinde.

A dále, pokud pozůstatky osídlení ve Vvardenfellu blíže prozkoumáme, všimneme si, že se značně liší jejich vnitřní uzpůsobení. Zatímco ve vvardenfellských rozvalinách je většina civilních a provozních prostor umístěna poblíž povrchu, na pevnině tomu tak zpravidla není. Menší skladiště a chodby jsou poblíž povrchu, ale důležitější prostory se nacházejí podstatně hlouběji.

Protože takové prostory jsou v dwemerských rozvalinách mimo Morrowind dobře ukryté, myslelo si mnoho učenců, že v ruinách mimo tuto provincii vůbec nebyly. Tento předčasný závěr některé z nich vedl k názoru, že šlo o pouhá předsunutá strážní stanoviště. Můj výzkum ovšem ukázal, že tomu tak nebylo.

Neexistuje mnoho teorií, které by tento rozdíl mohly vysvětlit. Je možné, že klanovní stavitelé jednoduše měli u civilních staveb své vlastní stavební styly a preference. To ovšem nevypadá příliš pravděpodobně, protože trpasličí technologie byly založeny na empirickém studiu a ve stavitelství nejspíš nebylo pro vynalézavý přístup mnoho prostoru. Jistou roli téměř určitě hrála i geologická stavba terénu. Zvláště pak v takových oblastech, jako je severní Skyrim, kde je země v blízkosti povrchu velmi kamenitá a často zmrzlá, zatímco třeba ve Vvardenfellu jsou běžné vulkanické horniny a v Hammerfellu zas v horninách často narážíte na zvodně. Je možné, že trpasličí stavitelé na severu vůbec nebyli schopni hloubit větší prostory, dokud se neprokopali k poddajnějším vrstvám.

Tento badatel by nicméně rád podotkl, že mnohé stavby západně od Morrowindu byly postaveny až po roce 420 prvního věku. Zdá se být zjevné, že poté, co klan Rourken odešel z Vvardenfellu, se odtrhlo i několik dalších klanů. Ty si založily vlastní sídla a rozhodly se žít ve větším odloučení než jejich východní bratři. Tato teorie je značně fascinující, protože mě vede k závěru, že trpasličí stavitelé možná v průběhu času vyvinuli pokročilejší metody maskování svých pevností.

To otvírá pozoruhodnou možnost, že v celém Tamrielu mohou existovat neporušené trpasličí archeologické památky, dokonce třeba i v Cyrodiilu nebo Černém močálu, kde podle současných názorů trpaslíci nebyli výrazně zastoupeni. Ačkoliv bychom se neměli nechávat unést lákavou fantazií, bylo by možno tento směr úvah rozšířit až k hypotéze, podle níž by mezi námi trpasličí klany mohly žít mnohem déle, než jsme předpokládali, možná ještě dlouho po jejich zmizení během války o Rudou horu v roce 700 prvního věku.